

Zala-Somogyi Közlöny

Kiterjedve

SOPRON- és VASMEGYÉKRE.

Vegyes tartalmu hetilap

a széplrodalom, kereskedelem, ipar, gazdaszat, tudomány és művészet köréből.

Megjelenik:

minden szombat,
egész ivon.

Szerkesztői iroda és kiadó hivatal:
 WAJDITS JOZSEF könyvkereskedésben.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhöz hordással és vidékre postán küldve:
 Egész évre: 6 frt. — kr.
 Fél évre: 3 — — —
 Évnyedre: 1 — 50

Hirdetések

A hat basabos peitisorért 1-szor 7 kr.
 2-szor 6 és minden további beiktatásért 6 kr.
 Helyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.
 A „Nyilt téren”
 egy peit sor beiktatási díja 15 kr.

Hirdetéseket elfogad:

M. Kanizsán: A KIADÓ-HIVATAL Pesten: ZETSLER M.
 Bécs, Hamburg, Berlin, Majna-m., Frankfurt és Basel-
 len: HAASENSTEIN & VOGLER Lipse, Bera, és
 Stuttgartban: SACHSE & TÁRSÁ.

A nagykanizsai tisztujítás.

Alig hihető, hogy a két testvér-ha-
 sában volna még egy második hely,
 hol a városi tisztujítás annyi nehézség-
 gel folya le, mint városunkban! Pedig
 általánosan ismert dolog, hogy Nagy
 és Kis-Kanizsa polgárai bátorság és ősi
 alkotmányunk, a szabadválasztás ren-
 dithetetlen s kegyeltes szeretetében
 nem állanak hiátul, melyért veszélyt
 nem ismerve erőiesen szembe szálla-
 nak a pártusák olykor hevesebb előfor-
 dulatakor is, mellette munkás, szorgal-
 mas és takarékos s mi fő: tetőtől talpig
 tős gyökeros magyar, s így a hazasze-
 reiben pártatlan, mégis a tisztujítások
 alkalmával majdnem tulzásig fokozzák
 ez iránti buzgalmukat.

A szabadválasztási jog csak akkor
 ünnepl dadalát, ha a többségnek,
 mely, ha minden izgatás és egyesek
 alattomos szítása nélkül, egyedül a hon-
 polgári meggyőződés szilárd érzetéből
 merítve szüplötlenül gyakoroltatik.

Fájdalom, a részrenajlatlan bíráló
 tapasztalása szeriat, ez alkalommal is
 némi izgatottság volt észrevehető: ter-
 mézetesen a nép gyenge oldalát érintve
 és eltalálva, a békés és szabadolvtú, de
 egyszerűen független alkotmányosa
 választás elé többszörös akadályok gör-
 dültek.

De menjünk a dologra.

Több hó óta élénk érdekltség ural-
 kodott városunkban a közelgő tiszt-
 ujítás érdekében annyival is inkább,
 mert már egyszer a választás meghiu-
 sult. Végre falragaszok által is tuda-
 ték városunk választó polgárságával,
 hogy f. évi jan. 30-ka tüzetett ki
 tisztujítási napul. A várva várt ese-
 ménydus nap reggelo megérkezvén,
 zászló lengedezése és zeneszó kísé-
 rével a nagyszámu választó polgárság
 a „Zöldfa” vendéglő, termében mint a vá-
 lasztás színhelyéhez, hangozva: Éljen
 Halvax József városbiránk! míg a másik
 párt Albanich Flóriánt óhajtvá bírónl
 esendben baladt a kituzott hely felé. A
 teremben ezeremberen felül levén, vá-
 lasztási elnök Hegedüs József ur élénk
 beszédben nyitá meg a polgári jogok
 legjobb gyakorlata végett tisztujtó
 gyűlést; mely után Baboohay János
 városbiró ur személyesen megköszönte
 a bizalmat és a tisztikarral együtt le-
 tetta hivatalát és a város kulcsait,
 egy a pecsétet, a választmány elnöke
 kezébe adta át. Erre aztán az egyik
 párt szavazást kért, a másik ellenezte,
 ebből lárma kerekedvén, az elnöknek
 higgadt, parlamentarizs modorú orélyes
 intézkedéssével sikerült a nagyszámu
 választókat lecsillapítani és érvényre
 emelni azon indítványt, hogy egy kan-
 didáló és szavazatszedő bizottmány
 választassék, mire a szavazás megtör-
 tént, mely igen nagy nehézségekkel
 járt, este lett és így a tulajdonképeni

tisztujítás más napra, jan. 31-re ha-
 lasztatott.

Megemlítendő, hogy jan. 29-én aze-
 rétte tisztelt megyei első alispánunk,
 tekintetes Barcza Sándor ur városunk-
 ba érkezvén, gyöngélködő betegeske-
 dése következtében 30-án a tisztujító
 gyűlés teremében nem jelent meg.

Másnap, jan. 31-én ismét hasonló nagy
 számmal jelent meg a polgárság a vá-
 lasztás színhelyén. — A feljövétel csak
 igazolás mellett történhetett. Közke-
 veségű alispánunk, magát jobban érez-
 ve, s hivatali ügybuzgóságát egy per-
 ozig sem feledve, szünni nem akaró élje-
 nek közt érkezett a terembe és hazánas
 beszédben a pillanat helyzetét tapin-
 tatosan alkalmazva oly hatást tön, me-
 lyet sajnáljuk, hogy egész terjedelmé-
 ben nem közölhetjük, de a tisztujításra
 vonatkozólag azon határozott és törvé-
 nyes feltételt kikötötte, hogy a mennyi-
 ben a választó közönség törvénytudó bi-
 rón választani nem akar, kötelessége az
 igazság kiszolgáltatása érdekében leg-
 alább más 3 törvénytudó tanácsost va-
 lasztani, mert ezeknek jelenléte az ité-
 lethozáshoz mulhatlanul megkívántatik.

A szavazás megkezdésvén, élénken
 folyt; déli órákban Halvax József vá-
 rosbiró és Cséry István főjegyzőnek
 lett tetemes szavazattöbbséggel meg-
 választva.

Ez alatt a zaj, a lárma folyton nőtt
 a két párt között. A kandidáló bizott-
 mány ikülönzött, törvényileg titko-
 san a kis teremben működvén, a fokon-
 kéit zajosbodó tanácskozmány pedig a
 nagy teremben folyt, mely alkalommal
 talán tulbuzgóságból s a polgári jog
 gyakorlati érzetétől elragadtattan avagy
 örömitassan (?) inparlamentaris modor-
 ban egy érdekelt egyén felazóllalván,
 komoly jelenetre adott alkalmat s a
 megyei főesendbiztos és a pandurság
 közbeyjöttöt vette igénybe, hogy az in-
 gorelt kedélyek összelütközése komo-
 lyabb színt ne öltthessen magára.

Az időközben megválasztott két tör-
 vénytudó tanácsos egyik személyesen,
 másik megbizottja által kijelentvén,
 hogy a különbeni reájok nézve megtisz-
 telő választást ily körülmények között
 elnem fogadják, a megyehatalóság nevé-
 ben jelenlevő első alispán ur által a
 választási elnök, illetőleg kandidáló bi-
 zottmány megkéretetett, hogy helyet-
 tük másokat és miután a törvény a vá-
 rosi törvénytudóknak még egy harmá-
 dik törvénytudó tanácsos jelenlétét mul-
 hatlan feltétlenül tüzi ki, még egy har-
 madikat is annál inkább kandidálnak,
 mivel a főjegyző (habár törvénytudó)
 ennek helyét annál kevésbé pótolhatja,
 miután ő a város közigazgatás és köz-
 gazdaszat, ugy a törvénytudóki jegyző-
 tiszttel is leend elfoglalva.

Rövid szünet után a kandidáló bizott-
 mány a mellékterembe visszavonult és
 hosszabb tanácskozás után a választási

elnök azon jelentéssel tért vissza
 első alispán urhoz, hogy a városban
 szökelő törvénytudók közül hivatalt vál-
 lalaini egy sem óhajtván a vidéki vállal-
 kozók közül pedig azok ismeretlensége
 miatt egyet sem kandidálhatván, nem
 képes megválasztás végett csak egy
 törvénytudót is a választó közönségnél
 javaslatba hozni.

Ennek következtében a polgári jogok
 legjobb gyakorlatának keréke elhöz-
 képzett és városunkban elég számmal
 található szakitudós egyéneknek egye-
 netlenség szülte visszavonulása miatt
 ujjal megakadván, üdvösnök találta
 megyei alispán ur a tisztujítási gyűlést
 további megyei intézkedésig — sajná-
 lattal bár — felfüggeszteni. Ennek kö-
 vetkeztében a nagykanizsai tisztujítás
 két napi folytonos erős vita után má-
 sodszor is meghiusult.

A közigazgatás, személy és vagyoni-
 biztonság kívánatos megtartása végett
 megyei első alispán ur a következő
 ideiglenes rend-zabályt és megbizást
 bocsátott ki hivatalosan:

Tekintetes Főszolgabíró ur!

A tegnapi és mai napon át a megki-
 sértett Nagy-Kanizsa városi tiszt-
 ujítás ismét meghiusult, és legnagyobb
 sajnálkozásra e nagyszámu város-
 ban a törvényes állapot helyreállítása, szí-
 ves fáradozásaim daczára, nem sikerült.
 Ezen tisztujító szék kezdete alkalmával a
 vármegye közönsége által mult évi junius
 17-én ideiglen behelyezett tisztikar hiva-
 talairól lemondván, és az újnak törvényes
 megválasztása nem eszközölthetvén, a
 város tényleg ezen órában előljáró nélkül
 van.

Miután pedig ezen állapot csak egy na-
 pon át sem tartható, azért is hivatalos
 kötelességemnek tartottam e hiányról ad-
 dig is, míg a tek. megye közönsége, hová
 jelentésemet ezennel megteendem, bőve-
 ben intézkedend, egy oly városi tisztikar
 ideiglenes összeállításáról s helyettesítésé-
 ről gondoskodtam, mely a városban a csend
 és a rendet fenntartsa s a sürgetés, nem
 halasztható ügyeket addig is a városi ta-
 nács novében elintézte, s e czélból ideig-
 lenesen t. i. a tek. megye közönségének
 további intézkedése:

a városbirói tisztre Halvax József urat,
 tanácsosokul pedig Wlasits Eduárd,
 Wágner Károly és Szandveber J.
 urakat helyettesitem, s egy úttal ez utóbbit
 a városkapitányi hivatal teendőivel is meg-
 bizom; — tek. főbiró urat pedig megkeres-
 tem, hogy ezen rendelkezéseimet a város
 közönsége előtt közhírré tegye, a nevezett
 urakat mindjárt holnap az újabb választásig
 visszahelyezett város előbbi képviselő
 testületének bemutassa és tisztükbe beig-
 tassa, egyúttal a város közönségét komo-
 lyan oda utasítsa, hogy a nevezett urakat
 mindenki a város ideiglenes törvényes elő-
 járóinak ismerje, s személyük, ugy intéz-
 kedésük iránt, kellő tisztelést és engedelm-
 mességgel viselkessék.

Végre megjegyzem, hogy a választás
 alá nem eső számadó s kezelő hivatalnokok
 tisztjeiket továbbra is folytatni tartoznak
 és ennek teljesítésében senki által se gá-
 toltassanak.

Kelt Nagy-Kanizsán, január 31. 1868.

BARCZA SÁNDOR, s. k.

Zalamegye első alispánja.

Ezen hivatalos rendelet értelmében
 t. Martinkovits Károly főszolgabíró ur
 többek jelenlétében Halvax József ur-
 ral az esküt letétette s azon perczben
 a város kulcsait s pecsétjét ideiglen-
 sen átadta; s így városunkban a
 közigazgatás — bár osonkultán, — de
 kívánt rendben áll, és szerény óhaj-
 táunk csak arra terjed, hogy ujjal-
 lag a tisztujítás mielőbb megtartatván,
 ennek alkalmával mind azon egyének,
 kik szellemi képzettségük és társadalmi
 jellemük által a város jólétének
 előmozdítására hivatvák, kellőleg te-
 kintetbe véteessenek és a közjólét ki-
 vánta hivatalos állomásokra minden
 más személyes és pártérdek háttérbe
 szorításával meghivassanak.

Végül megjegyezzük, hogy a hely-
 beli izraeliták is gyakorolták polgári
 jogukat és a szavazásban jelentékeny
 számmal vettek részt. Első alispán ur
 fentebb említett beszédben szinte elő-
 hozta őket s figyelmeztette, hogy most
 már az édes haza édes gyermekeivé lő-
 nek, simuljanak is hozzá és a haza jó-
 létéért szív és tettel mozdítsák elő.

Perczel Mór látogatása Szegeden.

A fentiszteelt hazafi január 8-án ér-
 kezett Szegedre. Az egész város ünne-
 pies alakot vett magára. Nem volt itt
 mondvá csinált fogadtatás. A legalsó
 osztálytól fel a legműveltebb osztályig,
 egyesek, ugy mint testületek siettek az
 indolához. Három óra után robogott
 a vonat a pályaudvarba. Néptenger
 vette körül a kocikat, s a rég nem lá-
 tott honvédtábornokot a kocsiból ki-
 szállá-akor a honvédegyelet elnöke fo-
 gadta igen szívélyes és átható szava-
 kal. A szeretett vendég meghatottan és
 megható válaszbán köszöné meg az ün-
 nepélyes fogadtatást.

Ezután megindult a menet. Az indó-
 háztól lakásáig — a honvédegyelet el-
 nökének házáig — mely távolság oly
 hosszú lehet, mint Nagy-Kanizsa Kis-
 Kanizsáig — szélesen terjedő sorfalat
 képezett, az üdvözlő néptömeg. A hin-
 tó előtt és után, melyen a táboruk fő-
 detlen fővel állott, díszlovások léptettek.
 Ezeket követé a kocsi végetlen sora,
 A házak nemzeti zászlókkal voltak
 ékítve. Szivből jött éljen kiáltások
 hangzottak szakadatlanul. Az üdvözlők
 számát nagytámságnál tohetjük 20000-ra.

A tábornok szállására érvén rövid
 étkezés után fogadta a tisztelgő testüle-

teket. Új szöveg: a városi tanács, a kaszinói egyesület küldöttsége, a polgári társalgó kör, az olvasó egyesület, a Lloyd-társulat, a világi tanfőnök, az ifjúsági kör stb.

A tisztelgők szakköréhez képest a tábornok oly avatott, oly átható s lelkesítően válaszolt, hogy minden küldöttség elérékenyülve állott előtte, mint 18 évig szenvedett élő vértanu előtt.

Estve 6 órakor diszelszólás volt a színházban. Ily népes régen volt a szegedi színház. — Előadás után következett a fáklyás zong. A levegő ködös, az út sáros volt, de Szeged népe a legszebb májusi estének nézte az időt — s oly számban jelent meg a tisztelgésen, melyhez hasonló Szeged régen nem látott. Szeret eszének tartotta magát az, ki fáklyát kaphatott. A takarékpénztári nagyszerű épület emeletében, mint a kaszinó helyiségében, várta a kedves vendég a diszmenetet.

A roj pant nagy számu tisztelgők nevében Nagy Sándor szegedi derék ügyvéd tartott igen tapintatos és jeles beszédet. Perczel a nyitott ablaknál állván érthető s magasztos hazafiai érzelmekkel áradzó beszédben válaszolt. Beszédének lényeges része volt azon nyilatkozat, miként minden törekvését oda irányozza, hogy Magyarországnak saját honvédelmi, nemzeti hadserege legyen. Ebbeli nyilatkozatát egekig ható éljenzés követte. — A nép meghatottan, új születve távozott lakhelyeibe, anélkül, hogy a rendet és közönséget legkisebb kihágás zavarta volna meg. — A nemes szabad érzet korlátozni képes minden rendezaváró szenvedélyt.

Másnap honvédegyülés tartott. Nem csak a volt honvédek, de mások is ritka részvételt voltak jelen gyűlésen. A részletekbe nem bocsátkozhatom, de Perozel beszéde itt is híven tolmácsolja Szeged népének érzelmeit. A gyűlés folyama alatt egy — még 1849-ben a sz. társai harangokból általa vezetett és azóta egy példányban híven megőrzött emlékérem tüzetett mellőre.

Este Perozel Mór tiszteletére diszlekomna rendeztetett a kaszinó helyiségében Szeged értelmisége nagyrészt megjelent e lakomán. A pártokat a közös öröm érzete itt összeolvastá. A személyes kedést háttérbe szorítá a multak emlékezeit képviselő tábornok. A felkínálások alkalmán a szabadelvűség s emelkedett hazafiság soha el nem fojtható forrása eredtek. Az estély folyamában tartott és számos példányban osztatott ki azon óda, melyet a „Zala Somogyi-Közlöny“ számára is megküldeni bátorkodtam.

Mintegy 11 óra után a tábornok kíséreléssel együtt meglátogatta az esetleg épen akkor tartott Lloyd társulati táncvizalmat. Itt is nagy örömmel s lelkesedéssel lön fogadva.

10-én a déli vonattal távozott körünkől a 18 év óta nem látott hazafi tábornok. Szeged áldás kíséreléssel utjára ér kíséri további életpályáján. Adja az ég, hogy a 48- és 49-ki véres harcok az azután következett és az egész magyar hazát mélyen sújtó szenvedések egy boldogabb jövő sorsával legyenek felváltva. Vajha sikerülne a nemzet megszorgált élethajóját a közmelegedés, boldogság s közmányos teljes szabadság útjára juttatni!

De ezen közelet csak egy valószínűség, ha a pártok személyeskedés, aljas önzés s vérszelleme a haza földéről száműzetvén mindenki a maga körében, hivatásához képest, töle kitelhető erővel működik közre Magyarországnak anyagi fejlődésére, szabadságának, boldogságának megalapítására s biztosítására.

BOJA GERGELY.

A „HAZA“ életbiztosító bank.

Egy tündérharangnak tartom kötelet kézenben, es oly félve, oly fényesen húzom meg, mint ha csak a halálra váltó csöngettyű zsinorgó volna, pedig menyemre ellenkezéleg áll a dolog!

Ott élet, itt halál! mindkettő oly sajátos, oly titkos értelmű fogalom, hogy már csak hallásakor is szent büszadály fut végig ereinkben, hogyan ne remegnék tehát, midőn ily szabályos, ily varazsharangnak akarom kötelet meghuzni?

Velünk született az élet szeretet és, mert a halál oly sebesen következik az életre elnyirva, hogy alig kezdünk élni, az élet könnyvébe alig igtatnak be, már a halál is beírja neveinket fekete könyvébe: az élni szerető emberek vajmi sebesen siethetnek az életbiztosító harang hangjára az upon épült templomba imádkozni, hogy legalább még csak 15—20 évig biztosíthatassák magukat a halál kérelhetlen hatalma ellen.

És azért remegnek, és azért reszkednek én oly annyira, mert könnyen félreérthetnek, legfőképen, ha átsem olvassak ez igénytelen sorokat és csak a czim után indulva betű szerint magyarázván ez írás szavait halk léptekkel, titkos ad-hajok közt, reszkedő köszöntéssel nyithatnak be hozzám és alázatos könyörgéssel terjeszthetik elő szerény kívánságaikat, hogy bár csak husz évre óhajtsák még biztosítani életüket.

Na de nem osoda, hisz oly szép ez az élet!

Egyiket gazdagsággal, kényelemmel, ranggal ajándékozta meg; a másikat, ha megtagadta is töle muló kincsüket, adott helyébe szellemeket, avagy adott szerető nő, kedves családot és ezért oly szép, ezért oly édes az élet; megvagyon tehát mindegyikünknek oka, a miért egy szeretjük az életet.

De még a szeretőnek is van oka a miért élni szeretne a miért óhajtaná meg hosszabítani életét; igen is, mert hiszen neki is van szerető családja és oly nehéz, oly elviselhetlen azon gondolat, hogy kedveseit minden anyagi vigasz nélkül, ki tudja nem a jövő órában nem a jövő perczben kell-e elhagynia, kitéve nyomornak, szenvedésnek, üldözésnek és talán az éhenhalásnak, míg ha biztosítja életét még vagy 20 évre, nyugodtabban tárheri a nap melegét állhatatosabban törölgetheti homkáról a gyöngyöző verejtéket, mert boldogítja azon tudat, hogy 20 év lefolyta alatt legalább is pár száz forintot akadt takargathat meg elhagyandó családja számára.

Van, van oka édes mindnyájunknak, a miért élni szeretünk! a ha egy koldust hallunk is panaszkodni az élet keserves terhei ellen, eszünkbe juthat ama mese, melyben a fa terhe alatt roskadozó koldus a halál könnyűületéhez folyamodva mit mondott; megjelent halálnak: azért hivatalok — nyomond — hogy a fát segéld hátamra emelni.

Hiában! nem tudom mért?; de még a koldusnak is szebb az élet, mint a sötét sár.

Biztosítsuk tehát életünket; de hogyan és miért? ez a főkérdés.

Ha tévúton volnál édes olvasóm, hallj egy pár szót az elmék tisztázására.

Mindenek előtt kérlek, jöjj velem a „Haza“ életbiztosító társulat irodájába, hallgass ki ott figyelemmel az ügynőket, vedd fontolóra a miket mond, én teljesen hiszem, hogy, bár nem is annak fogod találni, minek szerész illúzióiban képzeltél, de mégis megnyugtató lesz rád nézve a fölvilágosítás.

Am halljak, hogy hát voltaképen, mi is az az élet biztosítás?

Az életbiztosítás egy oly, mind erkölcsileg, mind anyagiilag jóhatású intézmény, mely

holtunk után elhagyatott kedveseinket, kiket különben az anyagi nyomor és szükségesség keserves martalókaul keltett volna itt hagynunk, szerény, de mindazáltal tisztos és anyagi segélyvel ellátván, legalább ideiglenes jólét állapotába helyezi.

Es ezt te teheted meg édes atyámfia, csak akarnod kell.

Fájdalom, hogy hazánkban még oly népszerűtlen ezen czime, elnyirva, hogy csak nagy nehezen bírják kevesen eühek egész horderejét föl fogni s még többen szántsándékkal nem is akarják megérteni, ezt gúnyos megjegyzéssel illetik.

Hát ez a fölvilágosult XIX-ik században korszerű haladás? Ez-e a lekedés, melylyel minden szép, nemes és jó iránt buzgunk? Ez-e az igyekezet melylyel hazafini kötelességünknek otteget tenni sietünk, hogy még azt is gúny tárgyává igyekezzük tenni, ki emberi nemesebb hivatását föl fogva, nem egyedül énjéért, hanem a közhasznóért is akar élni? — Vajmi keserű tapasztalás az édes honunkban, hogy még most is találkozunk, kik meg nem értve a kor villamgyorsan haladó fejlődését, önmagukat amitják és panganak a régi szendrián életben, avagy csak is rákúrdjára haladunk, míg a külföld csodákat művel s szebbnél szebb, jobbnál jobb intézetek szaporítása által gyarapodik.

Fájdalmas, hogy tény, mit főlebb állítok, t. i., hogy még a jóakarattal is becsümlők gúnyos megjegyzéseikkel! Saját tapasztalásunk után mondhatjuk, hogy a preference közti discursust olyasmi észrevételekkel spékellik. Innen van aztán, hogy nem értjük, mily messze kiható, mily üdös intézmény az életbiztosítás, magunk ugyan is felőle olvasni mitsem akurván, az egy két jóakaró proletarius pedig, kik magukat fölvilágosítóknak tartják föl, ugyan természetesen, hogy tévútra visz, legfőképen, ha tudatlanságához még egy jó dózis rossz akarat is járul; mert ismerete ép oly szűk, ép oly korlátolt levén, mint a mienk, az életbiztosításról még ha jó akarata volna is, nem tud tökéletes ismeretet a lni. Olvassunk tehát, olvassunk, avagy hallgassunk nálunknál avatottabbakat, hogy a nálunknál is még szűkebb ismeretekkel bíró szegény embert, ki egyedül, tehát föltétlenül, csak családjának boldogítása iránti szeretetből óhajtaná meghosszabítani életét, fölvilágosíthassuk, megmondhassuk neki; édes atyámfia, ime most még élsz napi keresményedből kiszakíthatasz egy pár krajczárt a azt az életbiztosító társulatnál biztos alapnak rakhatod le egy általam meghatározandó összeg-tökének mi, ha végzeted édes családod köréből kiszállít, elhagyott kedveseidnek pontosan, azonnal ki lesz fizetve, mely összeg tehát anyagi állapotát könnyítendi, enyhítendi szellemi fájdalmukat, a mennyiben az anyagi nyomor által nem súlyosbittatik az és ezért áldani fogják még porodat is, őszintébb lesz az érte hulló köny, mert hiszen ők átérzik azt, hogy egy gondos család-atyát veszettek benned el; te pedig nyugodtabban szállhatsz a tulvilágra, mert egy kimondhatlan boldogító érzet, ama elvitáztatlan tudat kísér sirodba, hogy gondoskodtál tiédre.

(Folyt. köv.)

Levelezés.

Hamburg, jan. 22. 1868. E napokban következő statisztikai adatokat vettünk Uj-Yorkól.

A kivándoroltak száma 1867-ben, kik csak Uj-Yorkban szálltak partra 243,141, ezekből 116,228 számot származásu volt, kiknek nagyobb része a hamburgi kikötőből indultak Uj hazájuk felé, s többnyire a Mississippivölgynek tartottak, ezeken kívül következtek a hollandiak 60,327, lálekkel, kik Uj-

Yorkban részint pedig Pensylvániában telepedtek le. Az elmúlt évben 536 amerikai hajó (35 tel kevesebb, mint 1866.) jutott tül, vilhar vagy szesz-ítkezés által tönkre 21 millió dollár értékben.

Tivábra nem csakely meglepést nyujt az ottani vagyón és kereskedelmi forgalom az országba. A T. Stewárt és társa az első kereskedelmi ház Uj-Yorkban 3 év alatt 203 millió dollár értékű oladásokat kötött, ugyszinté H. B. Claffin és társa 3 évi forgalma 197 millió dol. ért. A legnagyobb adó fizető a szövetségben William Astor, ki is csak a Municipia orelra 80000 dol. fizet, ide nem számítva azon tömérdek összeget, melyet ő még a birodalomnak és a nemzeti kormányának fizet, és efflele adatok mint a lovelebb írja, utj nem csakely számba léteznék.

Városunk a hozzátartozó környékekkel együtt a legujabbi összeírás után 306008 személylyel bír, ezunkiyál Altoát, mely építő-ék által Hamburggal összeköttetéssel van 65000 sz. lakja.

Már egyszer volt alkalmam magyar-együttünk letéről habár nem igen kedvesen, jelentést tennem, de ma oly kellemes helyzetben vagyok akkori szavammal visszavahetem, és őnt egyelőtünk különös virágzásról tudósítom, mely annál is inkább örvendetesebb ránk nézve, mint hogy egyelőtünk nem csak a honi hazaszerető és jószívűségű polgár, de egyzersimind a város lakói, ugyszinté máe művelt nemzetek is tisztelik nemes szelünket. A legszébb bizonyosságban részesülünk a napokban tartott gyűlésen, a mely több nemzetek szives részvételé által ugyszinté Internationalis Meeting alakult, minthogy hazánk édes nyelvén kívül még Angol, Francia, Olasz, Német és Orosz nyelvben folyta társalkodás, és büszkén mondhatjuk, hogy Magyar-Égyütt alig részesült még valaha ily kitüntetésben. A jelenlegi tagok száma a 40 at tulhaladja, a közt tiszteletbeli tag van a hamburgiakon kívül, Angol, Francia, Orosz, Német, austriai stb. A mult heten nagyon tisztelt hazánkba és híres tiltók művészei Nagy Jakab szoroscséltető egyelőtünk jelenlétével, ki is Londonból jöven, a hó 30-án több művész közreműködése mellett városunkban hangverseny ad.

Ilőjárásunk nagyon változandó, és még a mult hetekben 8=10 fok hideg mellett gyönyörű Alster folyók, mely legszébb dísz városunknak, oly erősen be volt fagyva, hogy vasárnapon 1000 egyenért több korcsolyázástott ráta, sőt az Elba folyón is a jeg a nyira csoportosult, hogy e hó 12=18-ig a legnagyobb hajók a jeget át nem törhették és ahajó közlekedés néhány napig megszünt, ma már tavaszi napjaink vannak és a lég egészen eloszott.

Mellékelve küldöm egyelőtünk alapsabályait, és egyzersimind van szerencsém magamat esen nyomtatott alapsabályoknak mint szerzőjé, ezen egyelőtnek mint pénz-tárnokát bemutatni *)

ZELLINGER J. L.

Heti szemle.

Január 24. 1868.

— Gróczban petroleum kályhát találtak fel. — A királyi udvartartásra a Magyarországtól megajánlott összeget havi részletekben küldik Bécsbe. Egy-egy havi részlet 250 ezer forint. — Magyar hajlyek értékes billikomot küldött-k Reitzensstein század tábornoknak, ki 1866-ban a sebesült magyar katonákat ápolás és vigasztalásban részesítette. — Az aradi vértanúk emlékosobr-ára eddig 17 ezer forint gyűlt be. — Prágnai tüntetésenkél 5 órák, mint fő ücsendzaváró elfogatott. — Erdélyi János jules költő jan. 23-án meghalt. — Az izr. elemi iskolák nem fognak többé kath. igazgatók felügyelése alatt állani a cultarminiszter rendelte szerint. — Az oroszok azt írják, a jelen időben a háboru nem dicósabb, hanem szoroscséltetés. — Portugáliában a gy az igazottság; kitérésről folnek. — Európában 608 tébolyda van; legtöbb Franciaországban, legkevesebb Törökországban; amott 110, emitt 2. — Dr. Schneider honvédkari főorvos 1849-ben Törökországban mahomedán hitre tért, most török neje és hat gyermekével ismét katolikus lett. — Vidékünkön az ellétes népies írónk Vas Gáboron — Radakovits Jozsef — Bécsben gúnyos folytan meghalt. — A ságrádi országgyűlésen, midőn a nemzeti képviselők elvártak, józslivita, a régi magyar sziv hazafi utánon kiállott: „Közönségtől Göröcsköfföl“ — Bő szóróményi wájó peró fámét elbálasztott. — Kömives Imre jules szaitársulata Vácsról Esztergomba ment s ottan vjlekkükre szán dekozik jönni. — Kecskeméten jan. 21-én véres bászokkötés történt a jobb és balol

*) Hazánk törekvésén igen örvendünk, kívánjuk hogy a derék egylet nemcsak a hazaszerető legeset egyelőtkezésben virágoskék. Fozadják udvósitást!

Zala-Somogyi Közlöny

Kiterjedve

SOPRON- és VASMEGYÉKRE.

Vegyes tartalmu hetilap

a szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaszat, tudomány és művészet köréből.

Megjelenik:

minden szombaton,
egész ivon.Szerkesztői Iroda és kiadó hivatal:
WAJDITS JOZSEF könyvkereskedésben.

Előfizetési feltételek:

Egyben háshoz hordással és vidékre postán küldve:

Egész évre: - 6 ft. - kr.
Fél évre: - 3 - -
Évnyegyedre: - 1 - 60.

Hirdetések

A hat hasábos példátörő 1-szor 7 kr.
2-szor 6 és minden további beiktatásért 5 kr.
Hélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.
A „Nyitóléren”
egy példátörő díja 15 kr.

Hirdetéseket elfogad:

M.-Kanizsán: A K. ADÓ-HIVATAL. Pesten: ZETSLER M.
Bécs, Hamburg, Berlin, Majna-m., Frankfurt-és-Bavél-
ben: HAASENSTEIN & VOGLER. Lipose., Bérn.,
Stuttgartban: SACHSE & TARSÁ.

Megyei közügyek, Zala-Eger- szeg, február 3-án, 1868.

Nagy napunk volt, a szép számmal megjelent bizottmányi tagok meleg részvétele által, főispán ur ő mltaga lelkes szavakkal nyitotta meg a gyűlést, elmondta vívmányainkat! s boldog új évet kívánt Zalamegye népének.

A szokásos alispáni jelentés után, Barcza Sándor ur emelt szót; s igen levetőleg hatott kedélyre, hogy a kanizsai bíró választás ismét sikeretlenül maradt. — előadá kiküldetése eredményét, — felhívá a megye közönségét é tárgybani intézkedésre javaslatba hozta: nincs más mód az egyenetlenségek kiküldetésére mint Nagy-Kanizsát saját körölmére Kis-Kanizsától hatóságilag elválasztani. A megye közönsége egy tekintélyes férfiakból alakult küldöttséget nevezett ki az ügy végrehajtására, — Kis-Kanizsát pedig a főbírói hatáskör alá helyezte.

Ugyan ezen küldöttséget utasítá, hogy a bajosai ügyben, melynek lakosai annyiszor megadták a birtokjognak tiszteletben tartását — ellenük fenytő vizsgálatot tartson, s egy úttal a kar hatalmat is elrendelje. Bár csak a küldöttségnek sikerülne felvilágosítani a tévtra vezetett népet — minél kevesebb lenne azok száma, kik a közönséget felzavarták?

Olvastatott az árva ügyekről szóló jelentés, örömmel tapasztalánk, hogy szorgalommal iparkodtak az illetők a mult maradványait elontézni, tagadhatatlan, hogy a szorgalom igen sokat azokott pótolni, a 4-dikén tartott gyűlés egyiké volt a legzajosabbnak, okot adott rá az egerszegi bíró választás, nem akarok részletekbe becsúszni — a két benyújtott folyamodványra csak annyit jegyzek meg, nem helyeslem a Convent és szorongó kifejezést, — a másiknak hosszúsága igen untatott, és unalmassá vált, — mert az irmodor is csak úgy felel meg a célnak, ha mentől rövidebb és voléssabb. A benyújtott folyamodványoknak akadtak védői, csak a logészükségesebb hiányzott, mely főkélléke a tanácskozmányának a tisztelem és az ólás-szabadság; véleményem szerint a kérdéseket így lehet feltenni: helyeselhető-e a főbírói eljárás, mely hivatkozott a törvényre, s mely hatáskörét kijelöli, vagy pedig ildomoságból helybehagyandó-e a megtörtént választás, mely a lakosság többsége és óhaja szerint történt? Szavazás utján Glávina Lajos ur indítványa fogadtatott el, mely indítványba a megye joga a jövő választásra nézve fenhagyatik.

Napjainkban midőn oly érdekes közügyek fordulnak elő, igen gyakran megcsik, hogy elágoznak a vélemények, de a többséget kéz felnyújtás által ki-
venni nem lehet, igen óhajtott volna

Somogy megye példáját követve a golyózással szavazást behozni, mert ez által igen sok időt nyernének, mit az angolok az életben legtöbbré becsülnék.

Miután alkotmányos életünkben a nép nevelés újabb lendületet nyert, a világiak hatásköre is szélesebb alapra kiterjesztett, szabad legyen nekem is az egerszegi iskola-gondnok urnak csak ennyit megajánl, hogy a szem az emberi testnek legnemesebb orgánuma lévén, — nagy szükség van rá, különösen az ifjuságnak. A III. osztály kályhája el van repedve, nem állja ki a sárzást, ezélszerű volna kijavítani, vagy újat csináltatni, mert a fűs nagyon alkalmatlan, igaz, hogy mindezeket csak gyermekek után tudom, de a példabezed azt tartja, hogy a gyermekek igazat szoktak mondani, és ezt örömmel is visszavonom, ha az ellenkezőről még szófoltatom. — Áldás! bákeesség legyen velünk a viszontlátásig!

BARANYAI ELEK.

A nagykanizsai tisztújítás.

Lapunk utolsó számában a nagykanizsai tisztújításról írt cikkben több oly hiba csuszott be, melyek részint értelem zavarokt, részint pedig (egyes mondatai kizakasztva) a cikk irányával ellenkeznek, és téves magyarázatokra adnak alkalmat.

Midőn ezt olvasó közönségünk előtt nyíltan bevalljuk, és mentségünkre az idő rövidségét (hisz a tisztújítási kísérlet január 31-én este fejeztetett be, lapunknak február 1-én reggel meg kellett jelenni) felhozzuk, nem késünk a lényegesebb hibákat a következőképp kiigazítani.

Ugyan is a 3-ik hasáb első szakaszának oly forma értelmezés is tulajdonítható (sőt hallomás szerint tulajdonított is) mintha mi a szaktudós egyéneknek visszavonulását a közöttük támadt egyenetlenségnek rovtuk volna fel, ezt állítani szándékunkban annál kevésbbé lehetett, mivel a tényleges válósággal ellenkeznek s azért ujjolag tüzatosan kijelentjük, hogy az ott megemlített egyenetlenség nem a szakképes egyének között támadt: mert ezek, — legfeljebb egy két egyén kivételével, — a legnagyobb egyetértésben folytak be a tisztújításba, sőt jelöltjeik is az önfeláldozással járó községi tisztségeket elvállalni készek valának, hanem csak azután vonultak vissza, midőn az ellenpárt az első szavazatoknál diadalmaskodván, feláldozásukat hasztalannak látták, s ily szomorú körülmények között a város érdekeit és jövőjét egyedül visszavonulásukkal ismerték fel megóvhatónak.

Az alispáni rendelet által ideiglenesen helyettesített tiszt urak közül a városi kapitány teendőivel nem Sanveber József, hanem Wagner Károly ur

biztatott meg, mely hiba a nevek helytelen felsorolásával csuszott be.

Végre a 4-ik hasáb közép cikkének azon mondata, hogy városunkban a közigazgatás — bár oszonkultan, de kívánt rendben áll, nem úgy értelmezendő, mintha az a kívánatnak megfelelő, hanem, hogy az mint kiegészítő expediens a célnak megfelel, és hogy addig míg a normalis törvényes állapotba eljuthatunk, a kívánt rendet t. i. a személy és vagyon biztosságot fentartani fogja.

Ezeket előre boosájtva felemlítjük Zalamegye közönségének a hó 3-ki közgyűlésében hozott azon fontos határozatát, mely K.-Kanizsát N.-Kanizsától közigazgatási s törvénykezési tekintetben külön választja, s a tisztújítást már most elkülönítve megtartatni rendeli.

Ezen városunkra nézve új korszakot képző eseményt ezuttal csak röviden említtjük fel, annak nagy horderejéről most nem szolunk, de annyit nyíltan kifejeztünk, hogy N.-Kanizsának új korszaka nyíllott, érezni fogja azt velünk együtt, úgy hisszük, minden mélyebb gondolkodásu polgár.

Mihelyt a megye közönségének érintett végzése kezünk közé jut, a tárgyról kimerítőbben fogunk szólni, jelenleg pedig Zalamegye lelkes közönségének, és különösen a radicalis gyógmód büles indítványozójának mi részünkről hálás köszönetet szavazunk, és ezen cikkünkön azon buzgó óhajással fejeztük be, hogy a város minden polgára tegyen félre minden más érdeket, és szabad választóhoz méltólag szavazatával a város nagy jövőjének illő megállapításához járuljon, nem csak azért, hogy a tek, megye közönségének a város újja alkotására nyújtott segédkezését kiérdemeljék, hanem hogy a késő unokák őseik jól megfontolt intézkedéseinek gyümölesét élvezvén rólunk haládatosan emlékezzenek meg, és minden utóbbi határozataikban az elődök példány gyanánt mutattathassanak fel.

A „HAZA” életbiztosító bank.

(Folytatása.)

És vajmi édes, vajmi megnyugtató tudat ez, egy haldokló családtyára!

Nem alap nélküli, nem üres szó tehát az „életbiztosítás”, mert valóban biztosítva vannak a hátrahagyottak életei a nyomor, inség, szükség ellenében ama ésszeg által, mely a biztosító halála után azonnal kifizettetik az illetőknek.

De szabadjon még egy más hurt is megpendítenem.

Nem tudom honnan van, de tagadhatlan, hogy a lelkünktől megfosztott test iránt is kegyelettel viseltünk s jó, emberileg is van ez így. Velünk született a kegyelet s elkísér a sírig, s philosophusok állítják, hogy még a tulvilágra is. Innen van aztán, hogy

még végreendetünkben is megemlékezünk testünkről s megszokjuk hagyani, hogyan takaríttassék az el.

Hát a szegény embertől — kérdem — megtagadta-e az Alkotó a kegyeletet? Sivárrá, fogékonytalanná teremtő-e a szegény ember keblét, melybe ép úgy ihlette raját isteni lelkét, mint a gazdagéba? O nem! egyenlően osztá szét kegyelmét az igazságos ég, ne, ne akarjuk tehát megtagadni a szegénytől a nemes öröszét. Ugy van, még a koldus is szeretné, hogy tisztességesen takaríttassék el; igen de hiszen hogyan hagyja ő meg ez akarátát, midőn halála után családjának csak annyija is alig van, hogy egy faketo koporsót birjon venni, vagy épen még erre is kölcsönt kell kérnie kamutra, mert különben csak úgy viszik ki a temetőbe. Pedig oly nehezen esik azon sejtelen a haldoklónak, hogy csak úgy dobják be a gödörbe a Szent Mihály lováról! Mily megnyugtató volna tehát ilyenkor, ha tudnák miszörint a biztosított összegből temetőslükre s jut és pedig tisztességesen?! És ne mondjátok, hogy ábrándos képzelés ez, no affektáljátok a közönséges stoiszusokat avagy rationalistákat, mert hidjátok meg, a válasz nagy pörözében megezáfolandjátok magatokat.

O! csak körül kell tekintenünk, s milliókat találunk, kik a legnagyobb féltékenységgel őrzik azon összeget, mit már temetésükre jó clovo félre-raktak.

Ugy van, ez napnál fényesebb igazság s csak sajnálnunk kell azokat, kik az ellenkezőt affektálják.

De bár mily elvontan gondolkodtunk is az életbiztosításról, lehetetlen, hogy sokoldalú hasznosságát be ne lássuk. Am-vegyünk föl egy pár esetet.

Valamely biztos pl. gazdasági vagy katonajivatalban szolgáló családfőnek nincs miért busulnia, hogy gyermekeit és szeretett nejét szükség érhesse, mert jövedelme elegendő arra, hogy, ha nem is lucullusi, de mindenesetre becsületes módon élhessen, ruházkodhassék, sőt néha-néha kissé mulathasson is, egy szóval, hogy némi kényelmet is élvezhessen; de ha még ma itt kell hagyni szerető családjá körét, özvegye és gyermekei a bizonytalan sors-hányatásainak s nem ritkán nyomor-és inségnek néz elébe. É gondoljat, ó mennyire megkeseríti a jelen ööpörözöket is! és emiatt a legboldogabbnak látszó egyén is ó mi sokszor epe-dő sóhajással néz a jövő felé! Keresete a jelent nem csak teljesen kielégíti, de azonfölül évenként jelentékeny összeget is képes megtakarítani és ha az ég életét csak 15-20 évre is nyújtja még biztosíthatja családját. Igen de erőtől senki sem biztosítja őt, nem biztosíthatja, hogy épen, egérségesen

Zala-Somogyi Közlöny

Kiterjedve

SOPRON- és VASMEGYÉKRE.

Vegyes tartalmu hetilap

a szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaság, tudomány és művészet köréből.

Megjelenik:

minden szombat,
egész évben.

Szerkesztői iroda és kiadó hivatal:
WAJDITS JOZSEF könyvkereskedésben.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordással és vidékre postán küldve:

Egész évre: 6 ft. — kr.
Fél évre: 3 " — "
Évnyedre: 1 " 50 "

Hirdetések

A hat hasábos poltisorért 1-ször 7 kr.
2-szor 6 és minden további beiktatásért 6 kr.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.
A „Nyit tóran”
egy petit sor beiktatási díja 16 kr.

Hirdetéseket elfogad:

N.-Kanizsán: a KIADÓ-HIVATAL. Pesten: ZEISLER M.
Bécs, Hamburg, Berlin, Majna-m-Frankfurt-és Basel-
ben: HAABENSTEIN & VOGLER. Lipcse, Bern., &
Stuttgartinban: SACHSE & TÁRBA.

A n.-kanizsai realgymnasiumnak részint alaptőkéje, részint építkezési költségei fedezésére újabb adakoztak.

T. Vaadinnyi Lajos zalalövői járási szolgabíró ur gyűjteménye: ő maga és Paslek János 2—2 ft. Székelyi Iván, Berger Ignác plebános, Dobronak, Szeray, Rédiós község, Belosios János, Pokomándy Mihály Soos Pál 1—1 ft. Brückner Mihály Szijártó János 50—50 kr. Szent-Györgyvölgy, Török József 40—40 kr. Szakály János, Szaiwald, Somogyi Gyula, Zsappan Ferencz, Tóth János 20—20 kr. Baka Ignác, Soos István, Czigan István, Pápai István, Toth István, Kanosai Károly, Völgyi Károly, Mayer Ferencz, Bot József, Tüske György és Péter 10—10 kr. Összesen 16 ft.

T. Konyár Mihály főszolgabíró ur gyűjteménye: Csáktornya város 50 ft: Szy Sándor 3 ft. Gánoz Lajos, Horváth Lajos, Tausz Izidor 2—2 ft. Hochsinger Leo és Salamon, Baas Adolf, Hirschmayer, Deák József, Strauchin Ferencz, Szeivert Antal, Klein Ignác, Czigler Lajos, Fodor Rechner, Podusiozky B. B. Huszár Sándor, Hegedűs József 1—1 ft. Össz 74 ft.

T. Polák Ferencz rádi lelkes ur gyűjteménye: Polák Ferencz és Rád község 10—10 ft. Tanczos János 1. ft. Összesen 21 ft.

T. Simon Ferencz zm. pénztárnok ur gyűjteménye: névtelen, Dr. Meako Izidor, Rosenthal Ignác, Weiss Izidor, Rosenthal Albert, B. Stern, 1—1 ft. Weiss Ede 50 kr. Összesen 6 ft. 50 kr.

N.-kanizsai t. cz. oszmadiaozóh testületileg 400 ft.

Főt. Farkas György kanonok és galamboki esperes 50 ft.

Ft. Vogronics Antal esperes ur Marozaliból 10 ft

Valamint a kegyes adományozók, úgy a gyűjtők fogadják nemes szívű jótetteikért legőszintébb köszönetünket s midőn ezt nyilvánosságra hozni kedves kötelességünk, el nem mulaszthatjuk kijelenteni, hogy a nagykanizsai realgymnasiumi épület nagyobbitására szolgáló előleges intézkedések megtérvék; a tavasz beköszöntével az építkezés is megkezdődik, mirenéző valamint az építkezési költségek fedezésére, úgy az iskolai alap növelésére történő kegyes adományok folyton elfogadtatnak s hálás elismeréssel nyilvánosságra hozatnak.

A tanügyi bizottmány nevében:

TÁRNOK ALAJOS m. k.
alelnök.

(Folytatatik.)

Nagy-kanizsai tisztújítás.

A tisztújítást Nagy-Kanizsa városa már Kis-Kanizsától elkülönítve e hó 17-én tartotta meg.

Köztisztelőben és szeretetben álló megyei alispánunk személyesen nyitván meg a közgyűlés komoly és őszinte szavakat intézett a választó közönséghez, felemlítvén, miszerint eményli, hogy most már Nagy-Kanizsa hivatásához méltólag fogja legszebb alkotmányos jogát gyakorolni, üdvözlé a nagy számmal megjelent izraelita polgártársainkat, kik most először élvezik politikai jogaik gyakorlatát. A tisztújítás eredménye: polgármester lett Halvax József, törvénybíró Gózonny Ferencz, törvénytudó tanácsosok Wlasis Eduard és Koch Adolf, közigazgatásiak Weiss Manó, Kollarits József, Gáspár Ferencz Dr. Neustadt, rendőri tanácsos: Wagner Károly. Jegyző: Bisatriosanyi Ignác.

A választók egy nagy része még a városi közgyűlést is óhajtott volna restaurálni, de szoros értelemben városi hivatalnok nem lévén, és számadással tartozván, a törvény értelmében tisztújítás alá nem esik, s így a kivátnak e részben elég nem tétethett.

Az egész tisztújítás — habár minden egyes tisztségre a törvényes titkos szavazat megtartatott, hét óránál többet nem vett igénybe, az egész közgyűlés a legszebb rend és csendben folyt le, s ha párhuzamot vonunk a múlt évi június 6-ki s f. évi január 31-ki tisztújítási kísérletek között teljesen bebizonyult tény körülmény lened, hogy a tok. zalamegyei közönség különösen mélyen tisztelt első alispánunk igen helyes nézetben valának, midőn az eddigi viszályokat Kis-Kanizsával szövetségünkben keresék, mert alig oldatott fel a kötetlek, Nagy-Kanizsa választó polgársága fényesen bebizonyítá, hogy az eddigi bonyodalomnak nem ő vala az oka, — mit első alispán ur zárbeszédében meleg szavakban önmegelégedéssel beismert.

Estve a választó polgárság fáklás menetet rendezett, mely alkalommal a város nevében Koch Adolf ur szónokolt köszönetet alispán urnak azon feláldozó türelem és jó akaratért, melyet a város eddig már tapasztalt, és melynek sikerült a viszályok örvényéből az alkotmány és törvényes állapot biztos kikötőjébe soká hányatott városunkat bevezetni; e megtiszteltetést alispán ur szívesen megköszönvén, a város közönségét állandó jó akaratáról biztosította.

E tények orvoslása után hírlapírói tisztünkhez képest egy kérdést vagyunk bátrak kockáztatni. Ugyanis

biztos tudomásunk szerint a városi képviselői testület e hó 18-ki ülésében elhatározá, hogy a közigazgatást a törvénykezéstől elkülönítvén, a város bíró mellé a város élére egy polgármestert állit, ezentul pedig a már rendszerezett városi főjegyző, s kapitányi hivatalokat is betölteni fogja. — Köztudomás szerint a városi képviselő testület van jogosítva a város minden ügyeiről intézkedni, a választó polgárság hivatása pedig csak a tisztikar és képviselő testület megalakításában öszpontosul.

Lehetett-e tehát, s minő jogalapon a candidáló bizottmánynak a képviselő testület határozatától eltérni? mert ugy hallottuk, hogy nem városbíró, hanem törvénybíró, s nem városi kapitány, hanem rendőri tanácsos lett candidálva, s megis választva, míg külön főjegyző se candidálva, se választva nem lett. — Ugy hisszük ezen az ősi hazai gyakorlattól, sőt fenálló pozitív törvényektől eltérő elnevezések az illetékes körök figyelmét felébreztendik s a normalis állapot itt is helyre állittatni fog.

Izraelita polgártársaink a választói joguk gyakorlatát nem csak elnem hanyagolták, hanem a tisztújításba tevékeny részt vettek, minek elég bizonyítéka már az is, hogy a megválasztott 81 képviselő közül, ha jól emlékezünk 34 jelöltjüket sikerült akkor bevinni, midőn a városi inteligentiának egy része a bizalommal meg nem tiszteltetett, sőt egy kettő sértő modorban mellőztetett.

Szerdán (19-én) öszvegyült a megyei küldöttség, mely a politikai s törvényszerű tekintetben már tényleg szét választott Nagy- és Kis-Kanizsa között s hatósági határvonal ideiglenes kijelölésére s a többi közös ügyek elintézésére a megye közönsége által oly utasítással küldetett ki, hogy a felek között az egyezséget megkísérisse, ennek nem sikerülte esetén pedig a megyét illető jogkörrel ennek nevében ideiglen intézkedjék. E küldöttség alá mindegyik község részéről bizonyos számú megbizottak lettek meghiva, Nagy-Kanizsa eleget tőn a felszólításnak, a képviselőség részéről a kívánt szám megválasztatván, míg a kiskanizsaiak közül egy egész tömeg jelent meg.

Helytelen volt ugyan eljárásuk, de egy körülmény kiderítésére mégis szolgált arra t. i. hogy a kiskanizsai polgártársaink tulnyomó többsége az elválasztásba szívesen bele nyugodott és kijelenté, hogy igen is ők elválni, s e közösöket felosztatni óhajtják.

A küldöttség előtt, ha jól emlékszünk, csak azon két pontra nézve

sikerült az egyezés, t. i. hogy Kis-Kanizsa ezután is, mint mezőváros, és nem mint f. lu fogja magát szervezni s hogy a közös vagyons egy közös küldöttség által kezeltesék, (van tehát városunknak is delegatiója), míg a többi kérdések felett a küldöttség kitartó fáradozásának nem sikerült megállapodást létrehozni, s most már ennek áll tiszteben egy provisoriumot behozni!

Igen fontos már magában e feladat s mert nehéz leend egy oly aránykulcsot kitalálni, mely mindkét rész kívánatainak ily életkérdésekben megfeleljen, de annál tapintatosabb megoldást igényel, mivel mind a két fő ünnepélyesen kijelenti, hogy a küldöttség elhatározásában megnyugzik; — a küldöttség öszveállítása kizár minden aggodalmat, miután megyénk legkitünőbb férfaiából van öszvealakítva — Barcza, Sümeghy, Inkey László, Glavina, Gaal Endre, Háry József urak — (Séllyei László ur betegsége miatt a közreműködésben gátolva van) s azért nyugodt szívvel várjuk a pillanatot, melyben ennek megállapodása kihirdettetni fog, mégis közlésünk vég soraiban nem hallgathatjuk el a feletti sajnálkozásunk kijelentését, hogy kiskanizsai polgártársaink egy némelyikére még e fényes küldöttség sem birt oly behatást gyakorolni, hogy a tartozó tisztelet és illem korlátai között állandóan megmaradott és a tanácskozás folyamat többszörös intések dacára felkiáltószavakkal ne háborgattak volna.

Készséggel hozzuk a lefolyt tisztújításról írt alábbi cikket is, mely mintegy kiegészítőül szolgál a fentebbinék, közölve azt, mi amabban nincs. Ez által nem hisszük, hogy kedves és tekintélyes munkatársaink megérintve éreznék magukat, noha az ismétlések elkerülése miatt a szerkesztőségi vörösnél alkalmaznunk kellett.

Nagy-Kanizsa, február 17-én.

Kanizsa városának tisztújítása végre ma jött létre, miután már aggódni kezdünk, hogy most is megijusul. Lapunk utolsó számában említettük, hogy a múlt szombaton tartandó volt értekezlet a választási elnök megnevezése által eredmény nélkül szétoszlott, e szerint könnyen történhetett volna, hogy a választók sem az elvek, sem pedig a választandó tisztviselők személyei fölött tisztában nem lévén, vagy épen nem tudtak volna választani, vagy pedig elégületlenek lettek volna a választás eredményével.

Ezt sokan belátván, más napra új értekezletet hívtak össze a kereskedelmi egyet helyiségébe, melyre a választó közönség nagy számmal meg is jelent.

Az értekezlet vezetése Valbach Mór urra bízott, ki is az egész tanácskozást tapintattal vezetette.

Zala-Somogyi Közlöny

Kiterjedve

SOPRON- és VASMEGYÉKRE.

Vegyes tartalmu hetilap

a szépirodalom, kereskedelem, ipar, gazdaság, tudomány és művészet köréből.

Megjelenik:

minden azomban,
egész ivon.Szerkesztői iroda és kiadó hivatal:
WAJDITS JOZSEF könyvkereskedésben.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordással és vidékre postán küldve:

Egész évre: - 6 frt. -- kr.
Fél évre - 3 " " "
Évnegyedre - 1 " 50 "

Hirdetések

A hat hasábos petittöréért 1-ször 7 kr.
2-szor 6 és minden további beiktatásért 5 kr.
Négyedj minden egyes beiktatásért 30 kr.
A „Nyit tóren”
egy petitt sor beiktatási díja 15 kr.

Hirdetéseket elfogad:

N.-Kanizsán: a KIADÓ-HIVATAL. Pesten: ZEISLER M.
Bécs-, Hamburg-, Berlin-, Majna-m.-Frankfurt- és Babel-
ben: HAASENSTEIN & VOGLER. Liposzé. Bern-, és
Stuttgartban: SACHSE & TÁRSA.

A n.-kanizsai realgymnasium- nak részint alaptőkéje, részint építkezési költségei fedezésé- re újabb adakoztak.

(Folytatás.)

Ngos Palini Inkey Lajos ur kész-
pénzben 100 frt.
Mantuanu Rezső ur földt. ment.
kötvényben 100 frt.

T. Újváry Illés ur gyűjtött Nagy Kani-
zsán: Mattosch József, Fischer József,
Gödörházi István, Benosik Ferencz,
Nagy Ferencz, Csizmadia Ferencz,
Gudlin Ferencz, Márkovics György,
Imrey Ferencz urak egy-egy 100 fr.

Hencsey Anna kisasszony 100 frtot.
Nagy Károly, Rothman György,
Stern Károly urak egy-egy 50 frt.

Pavias János 25 frtot. Magánköl-
televények utáni — évi kamattal a taná-
rak fizetéséhez járulni kötelezték ma-
gukat.

Rátz Antal orvos ur 200 frt.
Neusziedler János fővadász ur Inkeről
5 forint.

Klucse József 5 frt.
Koch Mihály ügyvéd ur 100 frt.
T. Barozs Sándor zalamegyei 1-ső
alispán ur 100 frt.

N. Inkey József ur 200 frt.
N. m. Báró Sina Simon ur 200 frt.
N. Simon Vincoze osornai prépost
ur 50 frt.

Csikasz János szentmihályi plébá-
nos ur gyűjteménye 21 frt. 50 kr.

Berényi Frigyes ur Tapsonyból 10 fr.
Korpavár község 3 frt 80 kr.

Langviz-község 5 frt. 40 kr.
Homokkomáromi község 3 frt. 70 kr.

Esztergnei község 5 frt.
Németszentmiklósi község 5 frt.

50 kr.
Füzvölgyi község 2 frt. 10 krajczárt.

Valamint a kegyes adományozók, ugy-
gyűjtők fogadják némes szívű jó-
tetteikért legőszintébb köszönetünket
s midőn ezt nyilvánosságra hozni ked-
ves kötelességünk, el nem mulaszthat-
juk kijelenteni, hogy a nagykanizsai
realgymnasiumi épület nagybővítésére
szolgáló előleges intézkedések megté-
tetvők; a tavasz beköszöntével az épít-
tés is megkezdetik, mire nézve va-
lamint az építkezési költségek fedezé-
se, ugy az iskolai alap növelésére tör-
tendő kegyes adományok folyton elfo-
gadtnak s hálás elismeréssel nyilván-
osságra hozatnak.

A tanügyi bizottmány nevében:

TÁRNOK ALAJOS m. k.
alelnök.

(Folytatás következik)

Tervek Nagy-Kanizsa jövőjéhez.*)

II.

Közeledik azon időszak, melyben vá-
rosunk a szép Velenozéhoz igen hason-
lít, csak az kár, hogy utozánkat fe-
kete tenger borítja, mely strűbb hogy-
sem rajta gondolással közlekedhetnénk.
Ezen szép tavaszi korszak, melyben
szállításal járó munkát végezni, utazni,
vagy unalmunkat sétálással tuzni, hújába
próbálnánk, igen alkalmas arra, hogy
csendesesen elmélkedjünk sároszönds állá-
potunk korszerűtlen és káros volta föl-
lött és terveket koholjunk, hogyan le-
hetne segíteni magunkon, ha akarnánk.

Azon erővel és költséggel, mely egy
éven át megtakarították, ha a vasúttól
városunkba jó uton 20—30 mázsát le-
hetne szállítani a mostani 4—8 mázsa
helyett, az egész út hosszában a legjobb
granit kockakövezet volna kiállitha-
tó; azon várn fejében, melyet mindenki
szivesen fizetne, ha a kórház-utózn élet-
veszély nélkül mehetne végig, nemcsak
kövezetet, de ép oly hosszú hidat is le-
hetne építeni; azon osztrák, cipők, és
nászályok értéke, melyeket rögös jár-
dánk tönkre tesz, egész város szegé-
nyeinek ellátására elég volna. Ez nem
tréfa avagy élezn, hanem szomorú valósá-
g; tessék csak egy kissé utána számí-
tani.

Elismerem, hogy utaink képtelen
rosszasága egyrészt eddigi nyilvánzó
belviszonyainknak tulajdonítandó, mig
Kis-Kanizsa azzal felölt, hogy a kinek
utunk nem elég jó, fogjon be négy lo-
vat; mig a lakosság tehetősb része,
mint izraelita, elzárva volt a közügyek-
től addig erősen nem haladhattunk; az
is világos, hogy nehéz nálunk jó utat
csinálni; de mi tagadás benne az akarat
és erély, a szorgalom és értelem hiányos
volt.

Épen egy éve, hogy a kórház-utóza
kikövezése nyilvános árlejtés útján biz-
tosított, a költség fele az inséges
alpból volt földzöndő, a város nyerhe-
tett volna ily módon 6—8000 forintot,
— és mégis abban maradt az egész.
Mult ősszel egy darab osatorna készült
a fapiaozon, ez igen helyes, hanem hogy
fölle járdát csináltak és két oldalt
számtalan kerékvető fát alkalmaztak, az
már mégis luxus, midőn a járdának se
kezdet, se czélja, se vége, és azok drá-
ga özvegeknek alig van más feladata
mint ember és lo oldalbordáit folyvást
feszegetni. Ezeket csak például hozom
fel, hogy ne lássék alaptalannak azon
vakmerő állításom, miszerint eddig rend-
szerünket kritizálni igen könnyű, és
szükséges is.

*) L. Lapunk mult évi nov. 2-án kelt 32-ik számát.
Szerk.

Régi krónikák szerint, „ponunt lu-
tum super lutum et dicunt viam.” elő-
deink sárt sárra halmoztak és neveztek
vala utnak; mennyivel oeselekszünk mi
helyesebben mikor murai laza kavicsot
hordunk feneketlen utainkra, s azt
hisszük ezzel mindent jól végeztünk; és
ha már Árpád korában rőzsét raktak
össze és ezt hívták hidnak, mennyit ha-
ladt azóta osatornázási iparunk, mely-
nek remekei nyitott árkok és a járdá-
kat átszelő forde tölgypallók? — Tisz-
telem a régi jogokat, az ősi alkotmányt,
de már a technika terén mégis a haladást
és újítást bátorodom ajánlani és min-
denek fölött azon elvet, hogy többet
ősszel, mint erővel.

Az utópitésnél első tényező a talaj,
második a burkolatanyag.

Talajunk a lehető legrosszabb, homo-
kos agyag, más szóval iszap, mely a
vizet hamar beveszi, soká megtartja és
általá egészen kásával ázik. Nehéz tehát
az utópités, kiváltképpen mert kásával
ázott alapon semmi burkolat meg nem
áll, és a mint tapasztalásunk bizonyítja,
kavics, téglá, lo, kocsielestűyed. E nagy
veszedelem ellen csak két orvoság áll
rendelkezésünkre; vagy a sár fölé oly
vastag szilárd burkolatot hordani, me-
lyen át a kerékek nyomása nem hat-
hat, vagy a mit inkább ajánlanék s a
mit eddig nem próbáltunk: a sár kép-
zödését vízhatlan burkolat által meggá-
tolni.

Burkolatanyagunk murai vagy drá-
vai gömbölyű kavics, melynek kiváló
rosz tulajdonsága, hogy a vizet rögtön
áteszerzi és egymáshoz legkevésbé sem
tapad. Két lányit vastag ily kavicsrét-
teget egy súlyosabb kocsikerék könnyen
átszel, 3—4 lábnyit behorpaszt és ki-
méllyit, ha pedig régi szokás szerint
3—4 hüvelyk vastag kavicsrétteg jön
az utra, ez 3—4 nap alatt nyomtalan-
ul alástűyed: hogyan legyen ily jó
utunk? Tételtét kísérlet téglaburko-
lattal is, eredménye kielégítő, és még
jobb volna, ha a téglák nem szárazon,
hanem malterba rakattak volna; miért
nem alkalmazzuk e modot, talány elöt-
tem, de talán még jobbat is lehet ki-
gondolni.

Egyebetve talajunk és kavicsunk
sajátságait, gyökeres javítás gyanánt
csak is a vizálló mésznek mindenütti al-
kalmazását ajánlhatom; ez lesz vizkör-
ságos állapotunk egyetlen sikeres
gyógyszere, melynek mikénti alkalma-
zását röviden leírni megkísértem.

Az új ipartörvény érdekében.

Sopron. 1868. januar hóban.

A hazai ipar, vagy tulajdonképen
az iparállapot egész országszerte mo-
zogni kezd, anélkül, hogy mi a kije-
leltnek látszó törekvései czél által vala-
mi különösen épülhetnénk.

A legtöbb nagy városban, hol a
sajátlagos ipar otthonos, az iparüző
testületek emlékiratokat, kérvényeket
készítenek, melyek általán több, keve-
sebb nyíltsággal, és szintelt nyomás
okokból a veszedelmes kinövést avult
özérendszer visszaállítása mellett emel-
nek szót.

Az igaz, hogy hazánkban az ipar-
állapot nem épen rőzsás! de ezért for-
duljunk még is el azon nézettől, mint-
ha a régi özéheknek minden lényeg-
telenséggel együtt visszahozatala
iparunkat kedvezőbbé alakithatná át.

Az elszomorító jelenség okai kevésbé
találhatók fel a mai ipartörvényekben
s legkevésbé lehetnének elháríthatók
a létezett özéülgy felöbresztése által,
keresünk kell azokat leginkább a jelen
követelményeinek megfellelni kellő köze-
lekedési eszközök hiányában; a tetemes
államadósság miatt folytonos növekedés-
ben volt adóteherben; — az e miatt mindig
összebb s összebb ázott fogyasztási ké-
pességben; a közigazgatási, a politikai s
törvényes formáknak a rövid évek sorá-
val aránytalanul sokszoros változati-
ban; — az ezekkel karöltve járó jog-
bizonytalanságban; — az előbbi kor-
mányrendszer alatt bekövetkezett or-
szággazdasági érdekek teljes elhanya-
golásában; — az évek termelési mos-
tolaságában; és még egyebekben.

A rossz állapoton azonban egy életre
való népgazdasági politika, kedvező
évek, s a társulati hatalmas szellem
még segíthetnek, de nem szabad, hogy
a műipar terén vele természetesen
kifejleşdésnek, általános elméleti alap-
tételtek után hozott, s a mi gazdasági
viszonyainkkal ellentétes ipartörvények
és közigazgatási rendszabályok útjában
álljanak, s a legjobb törekvéseket
meghúsítsák.

Ilyeneknek kellene feltétlenül kije-
lentenünk az ipartörvényekbe netán
beférkőzhető, a régi özérendszer mel-
lett annyira gazdag sorozatu tiltakozó
rendszabályokat, s pedig annál inkább,
mert években keresztül a hatályban
volt, s még levő osztrák ipartörvény
alajján sokszoru társadalmi, s magán-
jogi viszonyok szövődtek, melyeket
meginatni, kivált egy alkotmányos
államban, legkevésbé sem szabad; —
különösen, s főképp pedig azért, mert
iparunk, csak is az államszervezésnek
megfelelő szabadság mellett képes disz-
leni s erőt nyerni.

Mi nem csak, hogy nem akarjuk
magunkat az osztrák iparrendszer vé-
delmezőjüül feltolni, s annak netáni
tökélyt küzdeni ki, — ettől nagyon
is távol állunk, sőt inkább annak egy-
nehány igen jelentékeny hiányát rójuk
meg; — a régi özérendszerrel szemkőzt
azonban egy félre nem ismerhető ha-
ladást mutat fel; — mert még a özé-

